

הו. מורה (שליט"א) זצוק"ל hei מעיר את בנותו אף כשהיא קטנות כדי שליכו לביהכין לשמעו קריאת זכור (אה, ובו תנו זכר ובני ציון החדשות סי' ח). בשם רבו הגה"ק ר' נון אולר וציל ובנין ציון החדשות סי' ח). אמר לי הגה"ק שליט"א, מון החור"א זצוק"ל אמר לו אין הנשים חייבות לשמען קריית זכור. (22) ג' ג' ג' ג' ג'

תשובה. המנהג בזמננו שנשים ילכו לשמע את הקראיה"ו וכשנהגה ג' פעמים לשמעו יש בזה חשש נדר... וכשדועצה להפסיק תעשה תורה, ואם עשתה תורה ערב ר'יה מועלם גם זה.

(23) ג' ג' ג' ג' ג'

אמר

אך באנוסות מלכוא לביהכנים נבן שיקראו בה מהחומר והן בשימוש המגיליה יכוונו לקים המ"ע זכירות עמלק.

שמעו מפי בעל האג"מ זצ"ל שנשים אין חייבות בפרשת זכור, עכ"ד.

(24) ג' ג' ג' ג'

26

פארבחויימער שליט"א כתוב "שמעה מפי הגר"ם פינשטיין זצ"ל שאין לעשות קראיה מיוחדת

ק' הובא בקונטרס לכות חכמה, והרבר יוסף שוכב הבא בשם הגרא"נ קריין שליט"א שאפשר לקרוא את הקראיה אחריו הקראיה של מגילה לפני שהשלישי מברך את הברכה אהדרונה של ברכת תורה או יקרא זכור ואח"כ ברכ.

(25) ג' ג' ג'

אך סמטעי פנס מפני תהה מר' קניין זל"ל, כלל חומס כמאנכלת לכלות לת נקמת טרלאל כופכת ע"פ הכלקה למלך, וכיינו טלטווינו זמגין מחייב טמלק צטמי מלות, כלחת למחות לת זקרו כל טמלק כלתין צפרת ל' תליה מהש חממה לת זכר טמלק, וסימ' מלה כמותלת על כל לחוד ווחוד למחות כל מהד מזרעו כל טמלק, וכטנית נפלחים כטמלק חמולה טס וכדליך נפרשת צטמת מלמה ל' ביטולן מדור

(31) ג' ג' ג'

יא. יש שהקפידו להקדים לקורא את "זכר" עמלק בסגול, ולאחר כך קורין בצירי, ולמעשה אין נפק"ם בזה ואפשר להקדים ולאחר מכן קורין בצדון הקורא. גם אין קפיא להזוז על כל הפסוק, ודין במה שחוור על המילה "זכר". והקורא בבית הכנסת של רביינו, חזור רק על הד' מילים "תמחה את זכר עמלק" וכו'.

(32) ג' ג' ג' ג'

"בענין פרשת זכור אין צריך להזכיר פירוש המlotot, אלא קידעת העניין מספיקה - מפי השמואה."

(33) ג' ג' ג' ג'

תשובה. בשעת הברכה של העולה ל תורה יכוון שתהייה ברכה זו כברכת המצאות על זכירת מהיות עמלק.

(26) ג' ג' ג' ג'

הויל' בשוה ועשה מלממו: ד' מצוח עשה להחורים שכעה עטמי שנאמר החרים תחרומים. וכל שבא לידיו אחד מהן ולא הרנו עובר בלא תשעה שנאמר לא תחיה כל נשמה. וכבר אמר זכרם: ה' וכן מצוח עשה לאבד וכבר וועמלק. שנאמר חמחה את זכר עמלק. ומוצאות עשה לזכור תמיד מעשי הרעים ואיריבתו. כדי לעורר איבתו. שנאמר זכור עשה לך עמלק. מפי השמואה למדנו זכור בפה לא חמחה לא הריאות שוכבוי ישראל לשכחו איבתו ושנאהו: ו' כל הארץ שוכבוי ישראל

(27) ג' ג' ג'

(יח) בניגנטם ובטענעם. דע, דיש אמרים שצדיך לקודת זכור עמלק בצירי, יש אמרים שצדיך ל夸ורה זכור עמלק בסגול, ועל כן מהבון שהקורה יקרא שניתם, יצא דין שנייהם. כתוב מהרייל: בכל ארבע פרשיות אין טביזין

(28) ג' ג' ג'

הנה להזכיר כל הפסוק וזה אין להזכיר, דין זה משומם כל פסוק אלא פסקה משה אין לא פסקין, דהיינו שומען שהוא אותו הקרא, והחורה הוא רק בשבל שם לא קרא כהוגן, שرك חד מבזק הוא קראיota, ואיזיך הוא קראיota שעת בעלמא, שאינו מחייב את כל הקרא אלא מה שיטה בלבד. אבל יותר ראוי שיתחיל לחזור חמחה את זכר-עמלק, החוא הקורה חמחה את זכר-עמלק, חמחה את זכר-עמלק. וכך אציג המתרגם בזמנ שחיי מתרגם. ואף שסגי במס' יקרא ראיו שיתחיל לחזור חמחה את זכר-עמלק. ואת זכר עמלק את זכר עמלק, אבל כיון שצדיך להוספה יותר ראוי להוסיף מתמחה שהוא התולמת ואצווה, וזה טוב לתחילה לעשوت.